

בראשית – סדר מ"ב

תורה: בראשית מו, כח ואת יהודה שלח עד מז, לא על ראש המטה.

מו	כח	<p>וְאֶת־יְהוּדָה שְׁלַח לְפָנָיו אֶל־יוֹסֵף לְהוֹרֹת לְפָנָיו גְּשֵׁנָה וַיָּבֵאוּ אֶרְצָה גֹשֶׁן: וַיֵּת יְהוּדָה שְׁלַח קְדָמוּהִי לְוֹת יוֹסֵף לְפָנָהּ קְדָמוּהִי לְגֹשֶׁן וְאֶתוֹ לְאֶרְעָא דְגֹשֶׁן:</p>
כט		<p>וַיֹּסֶר יוֹסֵף מְרַכְבָּתוֹ וַיַּעַל לְקִרְאֵת־יִשְׂרָאֵל אָבִיו גְּשֵׁנָה וַיֵּרָא אֵלָיו וַיִּפֹּל עַל־צוּאָרָיו וַיִּבְכֶּה עַל־צוּאָרָיו עוֹד: וַטְקִיס יוֹסֵף רַתְכוּהִי וַסְלִיק לְקְדָמוֹת יִשְׂרָאֵל אָבוּהִי לְגֹשֶׁן וְאֶתְחַזִּי לִיה וַנִּפֹּל עַל צוּרִיה וּבְכָא עַל צוּרִיה עוֹד:</p>
ל		<p>וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל־יוֹסֵף אֲמוֹתָה הַפְּעַם אֶתְרִי רְאוּתִי אֶת־פְּנֵיךָ כִּי עוֹדֶךָ חַי: וַאֲמַר יִשְׂרָאֵל לְיוֹסֵף אֵלֹהִים אָנָּה מָאִית זְמַנָּא הָדָא מִנְחָם אָנָּה בְּתַר דְחַזִּיתִנּוּן לְאַפְּךָ אֲרִי עַד כְּעַן קָיִים אַתָּה:</p>
לא		<p>וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אֶחָיו וְאֶל־בְּיַת אָבִיו אֲעֲלֶה וְאֶגִּידָה לְפָרְעָה וְאֶמְרָה אֵלָיו אַחִי וּבֵית־אָבִי אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ־כְּנַעַן בָּאוּ אֵלַי: וַאֲמַר יוֹסֵף לְאַחֻזָּה וּלְבֵית אָבוּהִי אָסַק וְאַחֻזִּי לְפָרְעָה וַאֲיַמַּר לִיה אַחִי וּבֵית אָבִי דְבְאֶרְעָא דְכְנַעַן אֶתוֹ לְוֹתִי:</p>
לב		<p>וְהָאֲנָשִׁים רְעֵי זָאוּן כִּי־אֲנָשִׁי מִקְנֶה הָיוּ וְצֹאֲנָם וּבְקָרָם וְכָל־אֲשֶׁר לָהֶם הִבִּיאוּ: וּגּוֹבְרִיָּא רַעַן עָנָא אֲרִי גּוֹבְרִי מְרִי גִיתִי הוּוּ וְעָנְהוּן וְתוֹרִיהוּן וְכָל דִּילְהוּן אִיתִיאוּ:</p>
לג		<p>וְהָיָה כִּי־יִקְרָא לָכֶם פָּרְעָה וַאֲמַר מַה־מַּעֲשֵׂיכֶם: וַיְהִי אֲרִי יִקְרִי לְכוּן פָּרְעָה וַיִּימַר מָא עוֹבְדִיכוּן:</p>
לד		<p>וְאֶמְרָתֶם אֲנָשִׁי מִקְנֶה הָיוּ עַבְדֵיךָ מִנְעוּרֵינוּ וְעַד־עַתָּה גַם־אֲנַחְנוּ גַם־אֲבֹתֵינוּ בְּעַבְדוֹת מִשְׁבּוֹ בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן כִּי־תוֹעֵבַת מִצְרַיִם כָּל־רַעַה צָאוּ: וְתִמְרוּן גּוֹבְרִי מְרִי גִיתִי הוּוּ עַבְדְּךָ מִנְעוּרָנָא וְעַד כְּעַן אִף אֲנַחְנָא אִף אֲבֹתֵנָא בְּדִיל דְתַתְּבוּן בְּאֶרְעָא דְגֹשֶׁן אֲרִי מִרְחֻקִין מִצְרַאִי כָּל רְעֵי עָנָא:</p>

- זא א ויבא יוסף ויגד לפרעה ויאמר אבי ואחי וצאנכם ובקרם וכל־אשר להם באו מארץ כנען והנכם בארץ גֹשֶׁן: ואתא יוסף וחי לפרעה ואמר אבא ואחי וענהו ותריוהו וכל דילהו אתו מארעא דכנען והא אנון בארעא דגֹשֶׁן:
- ב ומקצה אחיו לקח חמשה אנשים ויצגם לפני פרעה: ומקצת אחוהי דבר חמשה גוברין ואקימנון קדם פרעה:
- ג ויאמר פרעה אל־אחיו מה־מעשיכם ויאמרו אל־פרעה רעה צאן עבדיך גם־אנחנו גם־אבותינו: ואמר פרעה לאחיהי מא עובדיכון ואמרו לפרעה רעו ענא עבדיך אף אנחנו אף אבהתנא:
- ד ויאמרו אל־פרעה לגור בארץ כְּנָעַן כי־אין מרעה לצאן אשר לעבדיך כי־כבד הרעב בארץ כנען ועתה ישבו־נא עבדיך בארץ גֹשֶׁן: ואמרו לפרעה לאתותבא בארעא אתינא ארי לית רעיא לענא דלעבדיך ארי תקיף כפנא בארעא דכנען וכעו יתבון כעו עבדיך בארעא דגֹשֶׁן:
- ה ויאמר פרעה אל־יוסף לאמר אביך ואחידך באו אליך: ואמר פרעה ליוסף למימר אבוק ואחוד אתו לותך:
- ו ארץ מצרים לפניך הוא במיטב הארץ הושב את־אביך ואת־אחידך ישבו בארץ גֹשֶׁן ואם־ידעת ויש־בכם אנשי־חיל ושמעתם שרי מקנה על־אשר־לי: ארעא דמצרים קדמך היא בדשפיר בארעא אותיב ית אבוק וית אחוד יתבון בארעא דגֹשֶׁן ואם ידעת ואית בהו גוברין דחילא ותמנינון רבני גיתי על דילי:
- ז ויבא יוסף את־יעקב אביו ויעמדהו לפני פרעה ויברך יעקב את־פרעה: ואיתי יוסף ית יעקב אבוי ויאקימיה קדם פרעה ויברך יעקב ית פרעה:
- ח ויאמר פרעה אל־יעקב כמה ימי שני תייד: ואמר פרעה ליעקב כמה יומי שני תייד:

- ט ויאמר יעקב אל־פרעה ימי שני מגורי שלשים ומאת שנה מעט ורעים היל ימי שני חיי ולא השיגו את־ימי שני חיי אבתי בימי מגוריהם: ויאמר יעקב לפרעה יומי שני תותבותי מאה ותלתין שנין זעירין וכישין הו יומי שני חיי ולא אדביקו ית יומי שני חיי אכהתי ביומי תותבותהון:
- י ויברך יעקב את־פרעה ויצא מלפני פרעה: ויברך יעקב ית פרעה וינפק מן קדם פרעה:
- יא ויושב יוסף את־אביו ואת־אחיו ויתנו להם אחוזה בארץ מצרים במיטב הארץ בארץ רעמסס כאשר צוה פרעה: ואותיב יוסף ית אביוהי וית אחוהי ויהב להון אחסנא בארעא דמצרים בדשפיר בארעא בארע רעמסס כמא דפקיד פרעה:
- יב ויכלכל יוסף את־אביו ואת־אחיו ואת כל־בית אביו לחם לפי הטף: וזן יוסף ית אביוהי וית אחוהי וית כל בית אביוהי לחמא לפום טפלא:
- יג ולחם אין בכל־הארץ כִּי־כבד הרעב מאד ומלה ארץ מצרים וארץ כנען מפני הרעב: ולחמא לית בכל ארעא ארי תקיף כפנא לחדא ואשתלהי עמא דארעא דמצרים ועמא דארעא דכנען מן קדם כפנא:
- יד וילקט יוסף את־כל־הכסף הנמצא בארץ־מצרים ובארץ כנען בשבר אשר־הם שברים ויבא יוסף את־הכסף ביתה פרעה: ולקוט יוסף ית כל כסף דאשתכח בארעא דמצרים ובארעא דכנען בעבורא דאנון זבנין ואיתי יוסף ית כסף לבית פרעה:
- טו ויתם הכסף מארץ מצרים ומארץ כנען ויבאו כל־מצרים אל־יוסף לאמר הבה־לנו לחם ולמה נמות נגידך כי אפס כסף: ושלים כסף מארעא דמצרים ומארעא דכנען ואתו כל מצראי לות יוסף למימר הב לנא לחמא ולמא נמות לקבלך ארי שלים כסףא:
- טז ויאמר יוסף הבו מקניכם ואתנה לכם במקניכם אם־אפס כסף: ויאמר יוסף הבו גיתכון ואמין לכון בגיתכון אם שלים כסףא:

- יז וַיָּבִיאוּ אֶת־מִקְנֵיהֶם אֶל־יוֹסֵף וַיִּתֵּן לָהֶם יוֹסֵף לֶחֶם בְּסוּסוֹיִם וּבְמִקְנֵה הַצֹּאן וּבְמִקְנֵה הַבְּקָר וּבְחֲמֹרִים וַיִּגְהַלֵּם בְּלֶחֶם בְּכָל־מִקְנֵיהֶם בַּשָּׁנָה הַהִוא:
וַאֲיִתִּיאוּ יָת גִּיתִיהוֹן לְוֹת יוֹסֵף וַיְהִיב לְהוֹן יוֹסֵף לְחֶמָּא בְּסוּסוֹתָא וּבְגִיתִי עָנָא וּבְגִיתִי תוֹרִי וּבְחֲמֹרִיא וַזְּנִינוּ בְּלֶחֶמָּא בְּכָל גִּיתִיהוֹן בְּשָׂמָא הַהִיא:
- יח וַתִּתֵּם הַשָּׁנָה הַהִוא וַיָּבִאוּ אֵלָיו בַּשָּׁנָה הַשְּׁנִית וַיֹּאמְרוּ לוֹ לֹא־נִכְתַּד מֵאֲדָנִי כִּי אִם־תָּם הַכֹּסֶף וּמִקְנֵה הַבְּהֵמָה אֶל־אֲדָנִי לֹא נִשְׂאָר לִפְנֵי אֲדָנִי בְּלִתי אִם־גֹּוֹיֵתְנוּ וְאֲדַמְתָּנוּ:
וּשְׁלִימַת שְׂמָא הַהִיא וַאֲתוֹ לְוֹתִיהָ בְּשָׂמָא תַנְיִיתָא וַאֲמְרוּ לִיהָ לֹא נִכְסִי מִן רַבּוּנִי אֱלֹהִין שְׁלִימִם כְּסָפָא וּגִיתִי בְּעִירָא לְוֹת רַבּוּנִי לֹא אִשְׂתָּאֵר קָדָם רַבּוּנִי אֱלֹהִין גֹּוֹיֵתָא וְאַרְעָנָא:
- יט לָמָּה נָמוּת לַעֲיִינֶיךָ גַּם־אֲנַחְנוּ גַּם אֲדַמְתָּנוּ קִנְיָה־אֲתָנוּ וְאֶת־אֲדַמְתָּנוּ בְּלֶחֶם וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְאֲדַמְתָּנוּ עֲבָדִים לְפָרְעָה וְתוֹ־זָרַע וְנִחְיֶה וְלֹא נָמוּת וְהָאֲדָמָה לֹא תִשָּׁם:
לָמָּה נָמוּת לַעֲיִינֶךָ אִף אֲנַחְנָא אִף אֲרַעְנָא קִנְיָ יִתְנָא וְיִת אֲרַעְנָא בְּלֶחֶמָּא וְנִהְיִ אֲנַחְנָא וְאַרְעָנָא עֲבָדִין לְפָרְעָה וְהִב בְּר זָרַע וְנִיחִי וְלֹא נָמוּת וְאַרְעָא לֹא תְבוּר:
- כ וַיִּקְחוּ יוֹסֵף אֶת־כָּל־אֲדָמַת מִצְרַיִם לְפָרְעָה כִּי־מָכְרוּ מִצְרַיִם אִישׁ שְׂדֵהוּ כִּי־חִזַּק עֲלֵהֶם הָרָעָב וַתְּהִי הָאָרֶץ לְפָרְעָה:
וַקָּנָא יוֹסֵף יָת כָּל אֲרַעָא דְמִצְרַיִם לְפָרְעָה אֲרִי זַבִּינוּ מִצְרָאִי גִבְר חַקְלִיָּה אֲרִי תַחֲרִיף עֲלֵיהוֹן כְּפָנָא וְהָוֹת אֲרַעָא לְפָרְעָה:
- כא וְאֶת־הָעָם הָעֵבֶר הֵעֲבִיר אֹתוֹ לְעָרִים מִקְצֵה גְבוּל־מִצְרַיִם וְעַד־קֶצֶהוּ:
וְיִת עֲמָא אַעְבֵּר יִתִּיהָ מִקְרִי לְקָרִי מִסוּף תַּחּוּם מִצְרַיִם וְעַד סוּפִיָּה:
- כב כִּי אֲדַמְתָּ הַכְּהֻנִּים לֹא קָנָה כִּי חֵק לַכְּהֻנִּים מֵאֵת פָּרְעָה וְאָכְלוּ אֶת־חֶקֶם אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם פָּרְעָה עַל־כֵּן לֹא מָכְרוּ אֶת־אֲדָמָתָם:
לְחוּד אֲרַע כּוּמְרִיא לֹא קָנָא אֲרִי חוּלְקָא לְכוּמְרִיא מִן קָדָם פָּרְעָה וְאָכְלִין יָת חוּלְקָהוֹן דִּיהִב לְהוֹן פָּרְעָה עַל כֵּן לֹא זַבִּינוּ יָת אֲרַעְהוֹן:
- כג וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־הָעָם הִנֵּה קָנִיתִי אֶתְכֶם הַיּוֹם וְאֶת־אֲדָמַתְכֶם לְפָרְעָה הֲאֵלֵכֶם זָרַע וְזָרַעְתֶּם אֶת־הָאֲדָמָה:
וַאֲמַר יוֹסֵף לְעֲמָא הָא קָנִיתִי יִתְכוּן יוּמָא דִּין וְיִת אֲרַעְכוּן לְפָרְעָה הָא לְכוּן בְּר זָרַעָא וְתִזְרְעוּן יָת אֲרַעָא:
- כד וְהָיָה בְּתִבּוּאֹת וּנְתַתֶּם חֲמִישִׁית לְפָרְעָה וְאַרְבַּע הַיְדֹת יִהְיֶה לְכֶם לְזָרַע הַשָּׂדֶה וְלֹא־כְלַכְּם וְלֹא־אֲשֶׁר בְּבִתְיֶכֶם וְלֹא־כָל לְטַפְּכֶם:
וְהִי בְּאֵעוּלִי עֲלֵלְתָא וְתַתְּנוּן חַד מִן חַמְשָׁא לְפָרְעָה וְאַרְבַּעָא חוּלְקִין יְהִי לְכוּן לְבֵר זָרַע חַקְלָא וְלִמְיַכְלוּן וְלִאֲנָשׁ בְּתִיכוּן וְלִמְיַכְל לְטַפְּכוּן:

- כה ויאמרו החייתנו
 נמצא-חן בעיני אדני והיינו עבדים לפרעה:
 ואמרו קיימתנא
 נשכח רחמין בעיני רבוני ונהי עבדין לפרעה:
- כו וישם אתה יוסף לחק עדהיום הזה על-אדמת מצרים לפרעה להמש
 ר"ק אדמת הכהנים לבדם לא היתה לפרעה:
 ושוי יתה יוסף לגזירא עד יומא הדין על ארעא דמצרים דיהון יקבין חד מן חמשא לפרעה
 לחוד ארע כומרין בלחודיהון לא הות לפרעה:
- כז וישב ישראל בארץ מצרים בארץ גשן
 ויאחזו בה ויפרו וירבו מאד:
 ויתב ישראל בארעא דמצרים בארעא דגשן
 ואחסינו בה ונפישו וסגיאו לקדא:
- כח ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה
 ויהי ימי-יעקב שני חייו שבע שנים וארבעים ומאת שנה:
 וקיא יעקב בארעא דמצרים שבע עסרי שנין
 והוה יומי יעקב שני חייהי מאה וארבעין ושבע שנין:
- כט ויקרבו ימי-ישראל למות
 ויקרא | לבנו ליוסף ויאמר לו אמ-נא מצאתי חן בעיניך שים-נא ידך תחת ירכי
 ועשית עמדי חסד ואמת אל-נא תקברני במצרים:
 וקריבו יומי ישראל לממת
 ויקרא לבריה ליוסף ואמר ליה אם כען אשכחית רחמין בעינך שו כען ידך תחות ירכי
 ותעביד עמי טיבו וקשוט לא כען תקברני במצרים:
- ל וישכבתי עם-אבותי ונשאתנלי ממצרים וקברתני בקברתם
 ויאמר אנכי אעשה כדברך:
 ואשכוב עם אבותי ותטלנני ממצרים ותקברני בקבורתהון
 ואמר אנא אעביד כפתגמך:
- לא ויאמר השבעה לי וישבע לו
 וישתחו ישראל על-ראש המטה: {פ}
 ואמר קיים לי וקיים ליה
 וסגיד ישראל על ריש ערסא: